

αὐτὰ λείψανα τινος καταδυθέντος πλοίου· ὅτι τέλος πάντων ἀπὸ τὰς ἐξετάσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμον εἰς τοὺς ἐν αὐταῖς νάυτας, καὶ εἰς ἄλλους ἐκατάλαβεν ὅτι αὐτὰ τὰ πλοῖα ἐφαπλίσθησαν εἰς Κῆσον, καὶ ἐκίθην ἐφόρμισαν πρὸς περατείαν Προστούταις ὅταν ἐπαρρησιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον προσωπικῶς ἐπαρρησίασα τὰ εὐρεθέντα εἰς τὴν αὐτὴν Γολέτταν ἐγγραφὰ ἐφοδιαστικὰ, ἡμερολόγιον καὶ ἄλλα, ἀνήκοντα εἰς Ρωσικὸν πλοῖον Κ. τινὸς Φραγκίσκου Ἀρδίτου τὸ ὁποῖον ὡς φαίνεται αἰρηθεῖσαι Γολέτταν τουλάχιστον κατέχουσιν, ζητῶν τὰ Γράμματα ταῦτα ὡς ἀποθέσω εἰς τὸ Δικαστήριον· οἱ δὲ Δικασταὶ μὲν εἶπαν νὰ τὰ φυλάξω εἰς χεῖρας μου διὰ νὰ τὰ παρρησιάσω εἰς τοὺς κατηγορουμένους ὅταν ἐμφανισθῶσι διὰ νὰ κέρουν τὴν ἀπολογία των τοῦτο θέλει φανῇ ὅλιν παράδοξον δύναμαι ὅμως νὰ τὸ ἀποδείξω. Ὅλα ταῦτα δὲν ἦσαν βέβαια ἀποδείξεις ἀνυμναί, ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται εἰς κατάδικήν τινος κατηγορουμένου. ἦσαν ὅμως ἰκαναὶ ἀποδείξεις καὶ τὰ ὡσαύτα σημεῖα τοῦ ἐγλήματος, ἰκανὰ νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς δικαστὰς νὰ κέλωσιν ἐξετάσεις διὰ νὰ ἀνακαλύψωσιν τὴν ἀλήθειαν ἢ νὰ προσμείνωσιν τὴν ἐπιτροπὴν μου προτοῦ νὰ αποφασίσουν
ἢ Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές φύλλον

Πέτρα (Κρήνη) 30 Νομβρίου.

Ἀπὸ γράμματα τῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς Κρήτης πρὸς τὸ Σ. Κρητικὸν Συμβούλιον μινδύνημεν ὅτι εἰς τὰς 20 τῶν τρέχοντος κέρνοντες ἀπόβησι εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἢ Πέτρα, ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ λιμένος, ὁ ὅπως Νικόλαος, πλησίον τῆς Στιναλόγκας, ἐκυβίσαν χαρτὰς ἀντίστασιν τὸ χωρίον Κριτς. Ἄ. Τὴν ἀκύλουρον ἡμέραν κινήσαντες κατὰ τὸ νέον χωρίον τῆς Μιγαμπέλου, καὶ ἐκὶ εὐχόμενοι περὶ τοὺς διακοσίους τούρκους ἐξελθόντες ἀπὸ τῆς πόλεως, πρὸς τὸ ἐκκέντησαν, οἱ

δὲ μέιναντες κατέφυγον εἰς ἓν δυνατὸν Πύργον τοῦ διαλειφθέντος χωρίου· ἐδῶ εἶχαν αὐτοὺς πολιορκιμένους, ἐφθασαν ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἐχθροὺς πρὸς τὴν πόλιν αὐτῶν, ἀλλ' ἔλαβαν καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἐρησίας των, διότι ὅχι μόνον τοὺς ἐβόσαν νὰ ὀπισθοδρομήσουν ἀλλὰ καὶ ζωντανούς ἐπίασαν ἐξ' αὐτῶν δέκα τέσσαρες, καὶ πετῆκοτα πεῖπαν ἀλογμοῦλαρα, ἐκτὸς τῶν φονευμένων. Ἀπὸ τοῦς ἡμετέρους τέσσαρες ἐφονεύθησαν καὶ ἐπτά ἐπὶ γῶνθσαν, εἰς ἐκ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ γενναῖος Κ. τινὸς Γεωργίου Χουδάλης. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν σῶμα διωριτυμένον διὰ νὰ προκαταλάβῃ τὰ γενὰ τῆς Στιναλόγκας ἐφόνευσαν 20 ἐχθροὺς, καὶ ὁκτὴ ἐξώργισαν μὲν πολλὰ γυναικὶ παιδα.

εἰς τὰς 21 τοῦ ἰδίου ἐνδ' ἐκάνοντο βολοῦσιν τοὺς εἰς τὸν Πύργον κλεισθέντας ἐχθροὺς ἐφθασαν αἰφνιδίως ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας ἐχθροὶ ἐφοδιασμένοι μὲν τρία κανόνια, καὶ ἐν χαλῶνι, διακοίμενοι παρὰ τοῦ Κεχάγυ Βεῆ τοῦ μεγάλου Κῆσου, ἀλλ' ἡ τῶν Ἑλλήνων ἀπαραδείγματος ὁρμὴ ἐμπόδιεν τὴν πρὸς ἐκκέντησιν εἰδίον, καὶ οὕτως ἐβίβησαν νὰ στρατοπεδεύσων εἰς μίαν ὀχυρὰν θύραν, ἐνὸς Μοναστηρίου ἀντικρυ τῷ ἰδίῳ σῶμα ὀχυρωμάτων. Ἡ ἀρμύρα ὅσοι διήκουν ὑπὲρ τὰς 7. ὥρας, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες τελευταῖον, εἰς τὰ ὀχυρώματα τοῦ ἐχθροῦ ἐπιπέσσαντες, τοὺς ἐβίβαν νὰ περικλεισθῶσιν εἰς τὸ Μοναστήριον. Περὶ τὴν 4. ὥραν τῆς νυκτὸς πλησάσαντες νὰ ἐπιπέσων εἰς τὸ Μοναστήριον, οἱ ἐχθροὶ ἀπειλησθέντες ἔφυγον ἀφήσαντες τὰ κανόνια, χαλῶνι, πολεμοφύδια, ζωτρεφίαι καὶ τὰ λοιπὰ ψιλὰ ἄρματα μὲν τρεῖς σιμαῖαι. Ὑπὲρ τοὺς διακοσίους ἐχθροὺς ἐφονεύθησαν καὶ 36 ἐξωγρίσθησαν, μὲν 150 ἀλογμοῦλαρα. Ἀπὸ τοῦς ἡμετέρους ἐπτά μόνον ἀπληγώθησαν.

πρὸς τὸν κύριον Βέρνιν.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

14

Αρ 18. Ύδρα, τῇ 8. Δεκεμβρίου. 1827. Πέμπτη.

ὅστιον προτιμᾷ τὴν Αλήθειαν
Ἀδριαν.

Τιμὴ ἐτησίᾳ πέντε τάλαντα ἰσπανικά, προπληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν.
Ἐκδίδεται μίαν φρίν τὴν ἐβδομάδα.

Κύριε Ἐκδότα τῆς Ἀνεξαρτήτου Εφημερίδος. Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις τῆς εἰς τὴν διατριβήν μου ὑποσημειώσεώς σου. Δὲς βλέπω, φίλε, κατὰ τὴν εἶναι ἀλλόκοτος ἡ ἐκθεσίς σου τοῦ ἰδεώδους. πῶς αὕτη σ' ἔδωκεν ὑπόνοιαν νὰ μὲ ὑπολάβῃς πωροπτόμενον περὶ τὸν Φαναριώτικον εἰς τί φάσκω, καὶ ἀντιφάσκω; Εἶπα, ὅτι δὲν γινώσκω. οὐδὲ ἐρωτῶ, ἀν. ἐκταῦθα κτλ. κτλ. μήπως ἐξήγησα μὲ τοῦτο νὰ ἀναγέσω τὴν ὑπαρξίν σου τοιαύτων; ἐμποροῦν νὰ ὑπάρχῃσι τοιοῦτοι τινὲς, ἀλλ' ἐγὼ οὔτε ἐρωτῶ, οὔτε φροντίζω νὰ τοὺς μάθω. Τὰ πάθη τῶν (τὸ λέγω καὶ πάλιν) δὲ δουλείῳ, οὐδὲ ἐδούλευσα π. τέ. ἐλεύθερος ἐν Ἑλλάδι, ἐκ' ἐγὼ ἐλευθέρωσιν καὶ ἀπαθῶς τὰς ἰδέαι μου. ὅθεν μὲ ἀδικεῖς, ὑπεθέταμε πατριόζοντα.

Δέχθητε ἐπὶ τούτοις καὶ τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ἀπάντησίν σου εἰς τὴν κατ' ἐμὴν ἀπολογίαν τοῦ Γραμματέως τοῦ Στρ. Θ. Γράβου, καὶ ἐναρεσῆσόν μου νὰ καταχωρήσῃς εἰς τὴν Πατριετικὴν Εφημερίδα σου καὶ τοὺς ὀλίγους ἐδικού σου τοῦτον; λόγους πρὸς τὴν κρίσιν τοῦτον. Εἰς τὴν διατριβήν μου ἐκείνην, ἥτις τόσον ἡλέκτρισε τὸν κύριον Γραμματέα τοῦτον, οὔτε ἡ φρίν σου αὕτη ἰσχύει, καὶ ὅτι οὗτος ὁ Γραμματεὺς εἶναι γνωστὸς διὰ τὰς πράξεις του,

οὐδὲ ἐγὼ κατ' ἰσχύν τοῦτον, μέλλω οὔτε καὶ τὸν ἐκκαλεῖσθαι. Τὸ ἔργον ἤρξατο καὶ νῦν ἤβλεψα ὅτι, ὡς φησὶς, νὰ λάβω αἰτίαν, διὰ νὰ πλέξῃ τὸν Παναγιώτην σου ὑπὲρ τοῦ Δεσποῦ σου καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Επερὶ τὸ νὰ ἐκπύσῃς ἐλπίδα, ἢ γὰρ παροξυσμὸν καλλυπῇς ὁπλίστας, εἰς τὴν ἀγῶνιν ἐπέπεσε νὰ σοχαθῇ, ὅτι ἐγὼ οὔτος μὲς κορυφώταται οὐκ ἀπὸ πατρὸς τιμῶν, μύρια ἄλλοι, ὅχι ὁ φιλόρετος, τὸν ὁ αἶον αὐτῶς καλεῖ ἄτμον, παρουσιασθέντες ἐμποροῦν νὰ τὴν φωνάζουν. Κύριε Γράβου: τί λέγεις; δὲν ἐννοεῖς ὅτι διὰ τῶν καλῶν σου συμβολῶν ὁ Δεσπότης σου μὲς ἐφυλίκωσε τὸ ἀκρί; ἀνατίσας, μὲς ἐμευσε πρὸς τὸν Πότε μᾶς, μὲς ἐβόσκει ἐν Ἀληπεσλίδει, καὶ μὲς ἐγύμνασε; Δὲν εἶπαι σὺ; θέλει τὸν εἶπὼν, ὅστις παρεκνεῖς τὸν ἀπὸ τῶν Δεσποτῶν, καὶ τὸν συμβούλευς νὰ μῖσται πάντοτε ἀπὸ γῆς, καὶ βασιανητῶν; ἀπ' ἐμὲ, θάλει τὸν εἶπὼ ἄλλος, δὲν ἐπὶ ἐμὲ γινώσκου δι' ἀνηκούσων βασιανητῶν, καὶ σφελόσων τὰς αἰσχύναις. καὶ ἐπὶ. διὰ σὲ καὶ τοὺς σφελιστάς σου; Καὶ ἀπ' ἐμὲ, θέλει τὸν εἶπὼ ἄλλος πάλιν, διὰ προτροπῆς καὶ συνεργείας σου δὲν ἐπὶ μετὰ πολλὰς βασάνους. .